

Kassán üléseztünk

Második kuratóriumi ülésünket Kassán a Horse Inn panzióban tartottuk. Az apropót az adta, hogy idén Kassa városa rendezte az Európai Bányász Kohász Találkozót. Így a Bányagépészet a Műszaki Fejlődésért Alapítvány is csatlakozott az OMBKE szervezéséhez. Június 7-9 közt 13 fővel mi is részt vettünk a találkozón, s a felvonuláson is.

Kassa belvárosa nagyon szép. Ma is... Kiválóan helyre van állítva, mely munka folyamatosan zajlik. Így a szállás megtalálásához a térkép s a GPS sem volt elég az ideiglenes közlekedési helyzetek okán. Gyalog azonban jól ki lehetett tapasztalni hogyan jutunk jól megérdemelt szállásunkhoz.

A kalandos érkezés után kissé túljutva a tervezett időpontra, mégis sikerült teljes létszámban összeverődnünk. A kiválóan berendezett panzió árnyas pincéjének külön termében megkezdhattuk munkánkat. A fő téma a balatongyöröki konferencia programjának véglegesítése volt. A helyzetet felmérve arra jutottunk, hogy idén is négy országból jönnek vendégeink –a hazaiakon kívül- szeptember 26-27-én a 46. Bányagépészeti és Bányavillamossági Konferencián. Lesz sok érdekes előadás is. Méltón ünnepeljük majd Alapítványunk születésének 20 évfordulóját! Áttekintettük az előzetes meghívót, s egyéb szervezési kérdéseket is tárgyalunk.

Az ülés után rövid esti városnézést tartottunk. A rendezvények már megkezdődtek, az Európai Bányász Kohász találkozó megnyitója kicsit kevésbé ünnepélyesre sikerült, mint azt a rendezők szerették volna. Az államfő ugyanis mégsem jött el, s vele együtt sok díszvendég is távol maradt. A számos országból érkezett résztvevőket azonban ez nem zavarta. Régi ismerősök örültek egymásnak, új barátságok szövődtek. Rövid műsor közben gyorsan fogyott a vacsora, s természetesen néhány hordó sör is...

Az egyetemen több dolgunk nem lévén a barátkozást, beszélgetést a sportcsarnok melletti sátorvárosban folytattuk. Itt már kevésbé volt feszélyezett a hangulat. A színpadokon is folytatódott a műsor. A faszéneken pirultak a húsok, rotyogott a gulyás. Ki-ki ameddig bírta szusszal folytatta az emlékek idézését...

Szombaton reggel egy kis séta a városban, mely során felderítettük a majdani felvonulás útvonalát. Közben hallgattuk a koncerteket, melyeket több helyszínen bányász-kohász zenekarok és énekkarok tartottak. Megcsodáltuk a gyönyörű ásvány kiállítást és bőrzét.

Délután készülődni kezdtünk a felvonulásra. A program szerint este hatkor álltunk a sorba, mely csak nem akart elindulni. Valahogy most is csúszott a program... Közben fel tudtuk mérni, hogy a német, osztrák, lengyel, cseh küldöttségek mellett létszámban a szlovák bányász- és kohász városok, vidékek is kitétek magukért. Mi Magyarországról 500-nál is többen lehettünk. S magunkkal hoztuk a legtöbb zenekart és kórust.

Kicsit érdekes volt a szervezőktől, hogy a menet indulása előtt aranyos mazsorett csoport majd egy lengyel jazz együttes adott műsort. Ezután egyszer csak elindultunk. A közel 500 m-es kört kicsit több mint egy óra alatt tettük meg. A nézősereg nem kis örömeire menet közben énekelve s zenélve.

Jó volt hallani: „hajrá magyarok” s látni a jókedvűen integető helyi embereket. Néhányan még sört is osztottak nekünk a sorokban vonulóknak, ki ne száradjunk az erős napsütés és a hosszú út miatt. Végül a színpadhoz visszaérve énekelni kezdtük a Bányász Himnuszt, melyhez a soknyelvű tömeg máris saját nyelvén csatlakozott! A kimerítő munka után ott folytattuk, ahol előző este abba hagytuk. A sátrakban beszélgetve kóstolgattuk a felvidéki szomszédok kiváló főztjét s az isteni nedűt!

Vasárnap azután ki-ki haza indult. Útján az elmúlt napok kellemes élményei kísérték az elkövető hétköznapiakba.

Impresszióit megosztotta: Livo László.